

NHÂN ĐỌC THỦY MỘ QUAN

Dưới hiên mưa vắng hồn khua nước
Thả chiếc thuyền con ngược bến không
[thơ VIÊN LINH-THỦY MỘ QUAN]

Hồn khua nước bao lâu rồi thủy mộ
Bên không kia có lẽ cũng nao lòng
Tiếng gào thét xé trời rung huyết đỏ
Chiếc thuyền con rách gió kiếp lưu vong...

Biển vẫn thức gió vẫn nồng hương muối
Sóng vô tâm kiêu bạc hỏi vang lừng:
Hồn còn ấm?! Thân còn tên với tuổi?!
Quê người đâu?! Bọt nước xóa chân dung

Hồn khua nước đỉnh trời rêm đáy vực
Đời chìm sâu, thủy mộ táng mưa âm
Mưa rít máu kêu thương nghe rầm rức
Dưới hiên đời thơ buốt óc cuồng ngâm

Thầm nhắc mộ, bến không kia, biển thức
Dấu ngàn năm vô tự, dễ quên đâu!!!
Câu chuyện cũ, sóng bạc đầu, oan khuất
Chiếc thuyền con neo lửng bóng ngàn thâu...

nguyễn lữ nguyễn

-trích HÒA ÂM ÂM ÂM ÂM-